

LA LLUFA

DE CAGADA EN CAGADA FINS LA VICTÒRIA FINAL

Pleguen Puigdemont i Artadi, aspiren Borràs i Burrull

Els vodevils francesos, ja se sap, aquelles comèdies on tot era un obrir i tancar portes per on entraven i sortien amants, promesos, marits i criats, són un joc de nens al costat de la política catalana.

Per l'escena catalana han entrat i sortit presidents, presidents de taula, portaveus, consellers... Uns surten amb la maleta cap a l'estranger, uns altres cap a casa amb la dona, la majoria van a judici per alguna falta no admesa, d'altres surten en cotxes policials per terrorisme o per corrupció.

Mentre aquests surten, n'entren d'altres. Dofins del líder sortint, anònims d'origen desconegut, aprofitats, amics de la dona del marit sortint, lladres que esperaven a l'armari la sortida del marit...

I al tercer acte, quan en els vodevils es solucionen tots els mal entesos, a la política catalana continuen obrint i tancant portes. Ara Puigdemont plega. Després de passar una pila d'anys menjant musclos i creant grups de pretensions unitàries, diu que ja no juga més. Per què?

Elsa Artadi, un dels personatges que més s'ha treballat el futur polític, considerada com estrella intel·lectual de gran projecció, passats tres dies de la renúncia de Puigdemont i quatre després que li oferissin una alcaldia (que per un ex rector universitari és com donar-li plaça a una escola pública de La Mina), li venen un seguit de problemes personals que la deixen sense aire, sense forces i sense somriure i s'aparta del circ polític a descansar. Per què?

I qui entra? Perquè un vodevil només funciona si a les sortides hi corresponen immediates entrades. Doncs la gran Borràs i el seu opositor ideològic, encara que del mateix partit, el petit Turull que no fan ni joc mètric. Turull ve de la presó, la Borràs de la presidència del parlament i ara volen ser... doncs hereus. De què? del que sigui. Hereus potser de la comèdia francesa, que ha fet riure a generacions de burgesos francesos i, una vegada traduïts, a la burgesia mundial.

Llàstima que els nostres personatges siguin, en teoria, polítics.

¡Arriba Cataluña!...LLUFA.

